

Sursa foto: <http://www.mobilityweek.eu>

IER recomandă:

Începând cu numărul 8, buletinul de informare al IER va prezenta și surse oficiale de informare, de interes general sau specific, cu scopul de a consolida platforma de dezbateri publice pe teme europene.

Despre schimbările climatice și europeni...

Inițiativele comunitare pentru stimularea elaborării unor acțiuni sustenabile privind schimbările climatice vorbesc despre preocuparea constantă a UE în acest domeniu.

Proiecte de succes printre care **săptămâna mobilității europene** (16 – 22 septembrie), ziua orașului fără mașină (22 septembrie), recentul proiect despre capitalele europene verzi, precum și campaniile CE despre noile surse de energie pentru o lume în schimbare au rolul de a atrage atenția cetățenilor europeni în privința efectului pe care modul lor de viață îl poate avea asupra schimbărilor climatice din Europa și nu numai. Însă numărul orașelor participante la proiectul mobilității europene a scăzut de la 2.102 în 2008 la 1.319 în 2009.

Și **Eurobarometrul special 313**, realizat la începutul acestui an pentru a afla atitudinea europenilor față de schimbările climatice înainte de Conferința ONU privind schimbările climatice de la Copenhaga din decembrie, prezintă procentaje în scădere față de 2008, atât pentru preocuparea față de subiect, cât și pentru acțiunile individuale de contracarare a fenomenului. Se remarcă o preocupare crescândă pentru avantajele economice ca rezultat al luptei împotriva schimbărilor climatice.

În acest context, rămâne de văzut dacă modalitățile propuse la nivel european de scădere a emisiilor de gaze cu efect de seră vor duce cu adevărat la scăderea nivelului poluării. În același timp, preocupările pentru infrastructurile critice suport în domeniul mediului sunt din ce în ce mai semnificative.

De reținut:

www.mobilityweek.eu
http://ec.europa.eu/climateaction/index_en.htm
http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_313_en.pdf

Mădălina Paula Barbu
Serviciul Comunicare

În acest număr:

Interviu

LIVIU MUREȘAN - Președinte Executiv Fundația EURISC, Membru al Consiliului Științific Consultativ al IER **Ați participat, în ultimul timp, la o serie de reuniuni internaționale în cadrul cărora a fost pusă în discuție, între altele, complexitatea actualului mediu de securitate. Cum se poate pregăti Uniunea Europeană pentru provocările în domeniu?**

Deși Uniunea Europeană este un actor de referință al procesului de guvernanță globală, gestionarea unui ambițios proces de redefinire a arhitecturilor de tip interguvernamental nu se poate sustrage evoluțiilor internaționale ci, dimpotrivă, se poate consacra în postura de „laborator de experimentare” a răspunsurilor proactive la schimbările de paradigmă ... [Continuare](#)

Actualitate

Invitație la lectură – în curând un nou glosar publicat de IER

Pentru a intra în vigoare, *Tratatul de la Lisabona* depinde de ratificarea din această toamnă de către Irlanda. Noutatea sa este că atribuie Uniunii Europene un rol mai vizibil pe scena internațională, atât ca putere economică, cât și ca structură de apărare. Acest rol este legitimat de valorile pe care le promovează, în virtutea dimensiunii sale culturale ... [Continuare](#)

Analiză/Opinie

Comerțul verde – dincolo de 2012

Temperatura la nivel global a crescut în medie cu 0.76° C față de epoca pre-industrială, iar pe glob continuă să fie din ce în ce mai cald. Nivelul mării crește, ghețarii și Antarctica însăși se micșorează, unele regiuni sunt afectate de secetă în timp ce altele se confruntă cu fenomene meteo extreme. Sunt vești proaste pentru cei care se îngrijorează de soarta ... [Continuare](#)

Eveniment

RJEA, vol. 9, nr. 3

Criza financiară, postmodernism, Turcia, regiunea Mării Negre, drepturile minorităților sunt cuvintele cheie pe care le regăsiți în numărul din septembrie 2009 al RJEA. Globalizarea accentuată din ultimii ani a adus cu ea prima criză globală, criză agravată de politicile financiare greșite din țările dezvoltate. ... [Continuare](#)

Agenda IER: septembrie – octombrie 2009

Conferință IER: seria România – Franța: împreună în Europa

10 septembrie

Curs IER: Implementarea politicilor de mediu ale UE de către administrația locală **21 – 25 septembrie**

Pentru a consulta întreaga agendă IER accesați aici

LIVIU MUREȘAN
Președinte Executiv Fundația EURISC
Membru al Consiliului Științific Consultativ al IER

CERCETAREA – infrastructură critică în arhitectura de securitate a viitorului

Ați participat, în ultimul timp, la o serie de reuniuni internaționale în cadrul cărora a fost pusă în discuție, între altele, complexitatea actualului mediu de securitate. Cum se poate pregăti Uniunea Europeană pentru provocările în domeniu?

Ne aflăm într-un moment în care principalele instituții internaționale, rezultate ale celui de-al Doilea Război Mondial, sunt pe cale de a fi transformate, „reinventate”, pentru a putea face față noilor sfidări.

În contextul crizei financiare și economice are loc un complex proces de restructurare a întregului sistem internațional cu implicații pe termen lung și spații mari.

Fie că este vorba despre Uniunea Europeană sau despre Alianța Nord Atlantică, analiști reuniți în „grupuri de reflecție” colectează observații, idei, propuneri pentru scenarii 2020, adică viziuni strategice.

Cred că a venit momentul în care factorii politici sunt datori să recunoască rolul și contribuția cercetării atât la nivel național, cât și la nivel european.

Dacă ar fi să ne referim numai la domeniul securității, trebuie amintită inițiativa realizării unui Forum de cercetare și inovare în domeniul securității ESRI (2007 – 2009) care urmează să-și prezinte concluziile și recomandările, pentru următoarele două decenii, la Stockholm, în luna octombrie. Am avut ocazia să particip la acest proiect și să conduc un grup de lucru care s-a referit la perspectiva societății civile, a cetățeanului asupra dinamicii umane și societale a securității.

În acest context trebuie amintit și faptul că 2009 a fost declarat Anul European al Creativității și Inovării.

Care sunt preocupările Fundației EURISC în acest context?

EURISC va ajunge în curând la un bilanț a 15 ani de activitate dedicată problematicei de risc, securitate și comunicare. Pe lângă participarea la procesul de reformă a sectorului de securitate din țara noastră, Fundația și-a concentrat eforturile pentru sprijinirea integrării europene și euro-atlantice în România și regiune.

În ultimii ani, ponderea activității Fundației este reprezentată de cercetarea de securitate prin participarea la proiecte finanțate prin programele Ministerului Educației, Cercetării și Inovației și mai ales cu finanțări în cadrul unor competiții europene și internaționale.

Ca o prioritate în activitatea EURISC în țară și străinătate este, în prezent, problematica securității energetice și a protecției infrastructurilor critice.

În ceea ce privește tematica energiei, și mai ales dimensiunea privind securitatea energetică a României, ce noutăți puteți prezenta pe scurt?

Securitatea energetică a țării noastre trebuie văzută atât din perspectiva Strategiei de Securitate Națională cât și a Strategiei de Dezvoltare Durabilă (Orizont 2030). Actorii sunt din domeniul public dar mai ales privat, privat național și în mare măsură privat internațional care activează pe teritoriul României.

Problematica energiei a devenit parte a politicii externe, cât și a securității naționale. Energia a ajuns să fie folosită ca o „armă” în relațiile internaționale. Statele care au procedat la privatizarea rapidă a domeniului, la deregularizarea producției, aprovizionării și distribuției au început să regândească rolul lor de garant al securității naționale cu componența securității energetice.

Studii privind strategia energetică și securitatea energiei au fost realizate până în prezent de către Ministerul Energiei, Institutul European din România ș.a.

Urmare a unei competiții, Fundația EURISC a câștigat o finanțare din partea Ministerului Afacerilor Externe din Norvegia, Programul „Innovation Norway”, iar în prezent, Fundația lucrează cu un grup de experți români, norvegieni precum și din alte țări la elaborarea unei strategii de securitate energetică a României, document care urmează a fi pus la dispoziția Ministerului Economiei anul viitor.

Ați menționat problematica infrastructurilor critice, domeniu în care și România, în calitate de stat membru, va trebui să îndeplinească anumite criterii și cerințe europene. Care este principalul act legislativ european în domeniu și care sunt principalele sale prevederi?

Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 se referă la identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesităților de îmbunătățire a protecției acestora. Au apărut astfel responsabilități pentru statele membre deci și pentru țara noastră, responsabilități care trebuie cunoscute și asumate. Chiar dacă pentru început documentul se referă în principal la energie și transporturi, reglementarea se va extinde și asupra altor domenii, cum ar fi cel informatic, iar în perspectivă și asupra infrastructurilor critice din domeniile financiar, alimentație, apă, sănătate și altele.

Aceste aspecte ale securității energetice, ale protecției infrastructurilor și serviciilor critice și ale securității cetățeanului au devenit, tot mai mult, teme de dezbateră, de pregătire și cercetare. De aceea, apreciez interesul manifestat de IER în acest sens.

Interviu realizat de **Iulia Serafimescu**

Agenda IER: septembrie – octombrie 2009

Conferință IER: seria România – Franța: împreună în Europa	10 septembrie
Curs IER: Implementarea politicilor de mediu ale UE de către administrația locală	21 – 25 septembrie
Conferință IER: seria România – Franța: împreună în Europa	28 septembrie
Curs IER: Negocierea și reprezentarea în Consiliul UE	12 – 13 octombrie
Curs IER: Formare generală în afaceri europene	19 – 23 octombrie

Invitație la lectură – în curând un nou glosar publicat de IER

Pentru a intra în vigoare, *Tratatul de la Lisabona* depinde de ratificarea din această toamnă de către Irlanda. Noutatea sa este că atribuie Uniunii Europene un rol mai vizibil pe scena internațională, atât ca putere economică, cât și ca structură de apărare. Acest rol este legitimat de valorile pe care le promovează, în virtutea dimensiunii sale culturale. Programul comunitar *Cultura* (2007 – 2013), de exemplu, cu un buget de 400 milioane € susține programe și inițiative destinate diversității culturale și patrimoniului cultural comun al Europei, prin cooperarea transfrontalieră a actorilor și a instituțiilor din acest sector.

Sursa foto: <http://ec.europa.eu>

Actualitatea europeană este marcată de orientarea spre tema culturii, de dezbaterile asupra termenilor *cultură europeană*, *patrimoniu cultural comun european*, *politică culturală*, *identitate culturală europeană*, *moștenire culturală a Europei*, *diversitate culturală*, *servicii culturale*. În această viziune, tratatul subliniază rolul culturii și al tradiției umaniste, „din care s-au dezvoltat valorile universale care constituie drepturile inviolabile și inalienabile ale persoanei, precum și libertatea, democrația, egalitatea și statul de drept” (noul preambul TUE).

Dacă definirea acestor termeni nu este univocă, este însă evident că există o cultură politică europeană comună, creată prin tratate, prin acțiunea instituțiilor, prin elaborarea și aplicarea dreptului comunitar.

Pentru a pune la dispoziția cititorilor români în calitate de cetățeni europeni concepte și termeni care exprimă această cultură politică, la nivelul terminologiei, Institutul European din România va publica, în toamna anului 2009, un **glosar trilingv** cuprinzând peste 600 de termeni extrași din *Tratatul de la Lisabona*.

Glosarul în curs de apariție face parte dintr-o serie bine primită de public și se adresează oamenilor politici, persoanelor cu funcții de conducere din societatea românească, studenților, tuturor celor care doresc să afle cum funcționează Uniunea Europeană și ce modificări aduce acest tratat.

Lucrarea contribuie la înțelegerea evoluției Uniunii și a politicii europene, care afectează viața cotidiană a celor aproape jumătate de miliard de cetățeni ai Uniunii. Astfel, în ceea ce privește preocuparea pentru diversitatea culturală și patrimoniul cultural comun, temă corelată cu extinderea Uniunii, aceasta apare în premieră în *Tratatul de la Maastricht*, fiind ulterior formulată clauza culturală transversală în *Tratatul de la Amsterdam*. În aceeași direcție, *Tratatul de la Lisabona* integrează *Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene* din 2000, după ce în 2006 Comunitatea și statele membre au ratificat împreună *Convenția UNESCO privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale*, din 2005.

Acești pași consolidează voința politică exprimată în noua frază din articolul 2 TUE: „Uniunea respectă bogăția diversității sale culturale și lingvistice și veghează la protejerea și dezvoltarea patrimoniului cultural european.”

Concepția care a stat la baza alcătuirii glosarului a fost aceea de a asigura comunicarea informației de bază despre termenii selectați în limbile română, franceză și engleză, extrași din textele originale ale tratatului în aceste limbi. Glosarul include **termeni** privind protecția consumatorilor, transporturile, apărarea, bugetul, instituțiile, politicile sectoriale, mecanismul decizional al instituțiilor, drepturile cetățenilor europeni, rolul Parlamentului European, relațiile cu țările terțe etc. Termenii sunt urmați de cele mai multe ori de **contexte** din tratat, dar și de **note** care cuprind definiții, explicații, detalieri.

Pentru redactarea notelor au fost consultate **surse bibliografice oficiale**, site-ul www.europa.eu, www.eur-lex.europa.eu, precum și alte publicații de specialitate, cum ar fi www.europesworld.org sau volumul coordonat de Jacques Ziller (profesor de drept european la Institutul Universitar European din Florența), *L'Union européenne: Edition Traité de Lisbonne*, Paris, 2008.

Suntem convinși că *Glosarul privind Tratatul de la Lisabona* se va dovedi un instrument cultural important pentru societatea bazată pe cunoaștere și de aceea așteptăm să vă manifestați interesul de a-l procura.

Dr. Mariana Bara
Diracția Coordonare Traduceri

COMERȚUL VERDE – DINCOLO DE 2012

Temperatura la nivel global a crescut în medie cu 0.76° C¹ față de epoca pre-industrială, iar pe glob continuă să fie din ce în ce mai cald. Nivelul mării crește, ghețarii și Antarctica însăși se micșorează, unele regiuni sunt afectate de secetă în timp ce altele se confruntă cu fenomene meteo extreme.

Sunt vești proaste pentru cei care se îngrijorează de soarta pinguinilor din Antarctica. Pentru pragmaticii cu spirit de piață însă, este posibil ca toate acestea să reprezinte doar o altă oportunitate de afaceri.

Sursa foto: <http://ec.europa.eu>

lucru este rezultatul faptului că gradul de succes sau eșec al schemei se stabilește în cele din urmă măsurând dacă reducerea emisiilor obținută este suficient de mare încât să stopeze încălzirea globală. Acest obiectiv nu a fost realizat în prima perioadă de comercializare a UE ETS (2005 – 2007) tocmai din cauza pieței, a cărei reacție la fenomenul de „supra-alocare” a fost scăderea prețului certificatelor. Nici un plan de afaceri profitabil nu ar propune investiții în tehnologie ecologică dacă acestea costă mai mult decât ar costa să plătești un actor de pe piață să polueze mai puțin.

Faza a III-a

EU ETS refăcut³ propune o a treia perioadă de comercializare (2013 – 2020) care are obiectiv să profite de experiența primelor două și ale cărei măsuri se presupune că vor asigura armonizarea și concurența nedistorsionată pe piață între instalațiile care beneficiază de certificate: în loc de 27 Planuri de alocare națională care determină numărul de certificate la nivel național, se va stabili un singur plafon de alocare la nivelul UE. De asemenea, din 2013, spre deosebire de situația curentă în care certificatele sunt oferite cu titlu gratuit, pentru aproape jumătate din numărul total de certificate se va licita. Emisiile din aviație vor fi introduse în schemă din 2012.

UE încearcă să mențină o atmosferă răcoasă

UE și-a asumat la nivel internațional un rol foarte important în domeniul protejării climei atunci când a stabilit obiectivul de a limita încălzirea globală la mai puțin de 2° C față de nivelurile pre-industriale – o graniță termică dincolo de care riscurile asociate încălzirii globale vor fi extrem de dificil de atenuat. În acest scop, la nivelul UE au fost stabilite trei ținte majore care trebuie atinse până în anul 2020: reducerea cu 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră, creșterea cu 20% a ponderii energiilor regenerabile în totalul consumului energetic și creșterea eficienței energetice cu 20%. Țintele sunt principalele prevederi ale Pachetului Energie - Schimbări Climatice, care va deveni operațional printr-o schemă UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) revizuit.

Cum funcționează

La o privire de ansamblu, ideea principală este aceea că nu este important de unde provin aceste emisii, ci care sunt cantitățile lor totale. Gazul cu efect de seră care contribuie cel mai mult la încălzirea globală este dioxidul de carbon (CO₂) și, dacă ai primit un certificat, ai voie să emiți o tonă de CO₂. În prezent, fiind o schemă *cap and trade* („plafonează și comercializează”), EU ETS stabilește o limită pentru cantitatea de emisii permise și, în această limită, actorii de pe piață pot cumpăra și vinde certificate în funcție de necesitățile lor.

În baza acestor date, logica pieței carbonului este următoarea: poți să-ți investești banii în tehnologii care îți vor permite să poluezi mai puțin, sau poți să plătești un alt actor de pe piață ca să polueze mai puțin. Dar, în principiu, dacă poluezi mai puțin, vei putea să vinzi numărul de certificate pe care nu le-ai folosit unui alt poluator care are nevoie de ele.

Principala critică este aceea că această schemă poate fi doar o „afacere”, mai degrabă decât o tactică în strategia ecologizării. Acest

Mai multe națiuni, o singură schemă

Milton Friedman spunea că „elementul cel mai important în legătură cu piața liberă este acela că un schimb între două părți poate avea loc numai în cazul în care ambele au de câștigat de pe urma lui”. În lumina acestei judecăți, dacă normele dintr-o țară (i.e. dintr-un stat membru) pare că nu sunt propice dezvoltării unei afaceri, fie chiar și din motive de mediu, alternativa este relocarea într-o zonă mai puțin constrângătoare din punct de vedere normativ. Fenomenul relocării emisiilor de dioxid de carbon constituie numai una din implicațiile asociate cu un scenariu EU ETS post-2012; atingerea țintelor stabilite la nivel european presupune ca statele membre (și în special noile state membre) să realizeze reforme structurale majore la nivelul diverselor sectoare economice.

Oricât de ambițioasă ar fi, pentru a putea genera rezultate semnificative, schema UE trebuie să fie în strânsă legătură cu alte mecanisme internaționale menite să susțină combaterea încălzirii globale, fie că acestea sunt puse deja în funcțiune (Protocolul de la Kyoto), sau doar avute în vedere (o schemă a SUA de comercializare a certificatelor de emisii).

Așteptată atât de pinguinii din Antarctica cât și de pragmaticii cu spirit de piață, Conferința ONU privind Schimbările Climatice care va avea loc în decembrie 2009 la Copenhaga are drept scop atingerea unui acord global în privința modalităților de a aborda problema schimbărilor climatice dincolo de orizontul de timp 2012. Din moment ce lucrările conferinței vor da probabil undă verde realizării unei rețele de scheme interconectate care va conduce la întărirea pieței internaționale a carbonului, pe termen scurt și mediu se pare că vor fi împlinite așteptările pragmaticilor cu spirit de piață, mai degrabă decât ale pinguinilor din Antarctica.

Iulia Serafimescu

Analiză și Studii Europene

¹ Grupul interguvernamental privind schimbările climatice, Al patrulea raport de evaluare, 2007.

² sau echivalentul unui alt gaz cu efect de seră.

³ A se vedea Directiva 2009/29/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/EC pentru îmbunătățirea și extinderea programelor de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității.

RJEA, vol. 9, nr. 3

Criza financiară, postmodernism, Turcia, regiunea Mării Negre, drepturile minorităților sunt cuvintele cheie pe care le regăsiți în numărul din septembrie 2009 al RJEA.

Globalizarea accentuată din ultimii ani a adus cu ea prima criză globală, criză agravată de politicile financiare greșite din țările dezvoltate. Prezenta criză nu trebuie însă să afecteze democrația, relația adeseori tensionată dintre piață și democrație fiind analizată de **Eugen Dijmărescu**, viceguvernator al Băncii Naționale a României. Provocarea majoră în acest moment constă în nevoia de a reconcilia democrația cu piața. Oamenii au fost dezamăgiți de libertatea asumată de diferite instrumente financiare doar în scopul măririi profiturilor, în timp ce politicienii au început în ultima vreme să susțină necesitatea unui control mai riguros, solicitând totodată mărirea taxelor în scopul protejării depozitelor. Libertatea economică a devenit astfel parte componentă a oricărei dezbateri politice viitoare, atât pe plan intern cât și pe plan internațional.

Impactul globalizării la nivel politic este analizat și în articolul lui **Liviu Bogdan Vlad**, cadru didactic la Academia de Studii Economice și al **Adinei Negrea**, angajată a Ministerului Afacerilor Externe. Afganistanul reprezintă astfel cel mai clar exemplu al manierei în care o societate premodernă este forțată să facă față unui proces accelerat de postmodernizare datorat intervenției occidentale. Dilema pe care o prezintă astăzi Afganistanul poate fi rezumată astfel: cum pot fi depășite riscurile generate de coexistența a trei niveluri de evoluție, și anume nivelul premodern (societatea afgană fragmentată), nivelul modern (încercarea de a întemeia un stat centralizat) și nivelul postmodern (încercarea de a ancora statul nou fondat în sistemul global din punct de vedere politic, economic și cultural).

Articolul lui **Edward Moxon-Browne** de la University of Limerick și al lui **Cigdem Ustun**, de la Middle East Technical University evidențiază diversitatea abordărilor referitoare la aderarea Turciei la Uniunea Europeană. Aderarea Turciei este analizată din perspectiva percepțiilor la nivel european, studiul opiniei publice permițând relevarea stereotipurilor legate de Turcia în calitate de stat candidat. Autorii evaluează opiniile publice din Uniunea Europeană și din Turcia în încercarea de izola acele percepții care pot complica o relație deja complexă.

Rolul Uniunii Europene în regiunea Mării Negre continuă să devină din ce în ce mai important echilibrând și modificând balanța de putere regională după cum reiese din analiza lui **Cristian Nițoiu**,

specialist în relații internaționale și studii europene. Regiunea Mării Negre se găsește într-o perioadă de tranziție accelerată și decidenții politici români trebuie să evalueze situația cu atenție în încercarea de a formula o poziție oficială adaptată intereselor naționale.

Implicarea Uniunii în reglementarea drepturilor minorităților naționale riscă să ducă la conflicte între statele membre după cum demonstrează articolul **Galinei Nelaeva**, cadru didactic la Universitatea Tyumen din Federația Rusă, în articolul care analizează relațiile ungaro-slovice. Autoarea abordează un subiect puțin cercetat în mediul academic, și anume acela al evoluției problemei minorităților naționale după aderarea la Uniunea Europeană. O abordare inadecvată și adesea inconsistentă din partea Uniunii a drepturilor minorităților a dus la înrăutățirea relațiilor dintre Slovacia și Ungaria, fiind necesară o regândire a politicilor comunitare în domeniul minorităților.

Sergiu Bușcăneanu, doctorand la Universitatea Humboldt din Germania analizează dinamica opiniei publice și atitudinile diferitelor grupuri etnice din Republica Moldova față de integrarea europeană, evidențiind diviziunile existente. Din datele colectate de șaisprezece sondaje de opinie, autorul reușește să schițeze profilul sociologic al „euro-optimiștilor” din Republica Moldova. Astfel, bărbații, persoanele din mediul rural, tinerii, cetățenii moldoveni de origine etnică română, educați și cu standarde de viață mai ridicate susțin cu mai multă ardoare integrarea europeană a Moldovei. Cea mai mare diferență în privința atitudinilor față de integrarea europeană este dată de diferența educațională, în timp ce genul respondenților nu este relevant în ceea ce privește atitudinea față de „ideea europeană”.

Pentru informații privind achiziționarea revistei în format tipărit, puteți accesa www.ier.ro/rjea, secțiunea Contact sau puteți scrie la sales-rjea@ier.ro.

Mihai Sebe
Redactor RJEA

Mai multe detalii privind colectivul de redacție, consiliul editorial al RJEA și numerele anterioare ale revistei sunt disponibile pe website-ul RJEA: <http://www.ier.ro/rjea>.

Pentru abonamentele anuale și/sau achiziționarea unor numere individuale ale RJEA pot fi adresate solicitări la adresa: sales-rjea@ier.ro.

Plata (RON) se poate face prin:

- transfer bancar/depunere numerar la Trezoreria Sector 3 București, în contul: RO19TREZ7035009XXX000115;
- numerar, direct la sediul IER.

Institutul European din România

Bd. Regina Elisabeta nr. 7-9, sector 3 București, RO - 030016; CIF 12178517

Implementarea politicilor de mediu ale UE de către administrația locală

Sursa foto: <http://ec.europa.eu>

TEME:

Legislația de mediu
Gestionarea deșeurilor
Calitatea apei
Educație și conștientizare

21 – 25 septembrie

Tarif: 350 lei

Sursa foto: <http://ec.europa.eu>

Programe de formare la IER

Negocierea și reprezentarea în Consiliul UE

12 – 13 octombrie

Tarif: 1.750 lei

curs organizat în colaborare
European Institute of Public Administration
(EIPA), Antena Luxemburg

Interactiv
Simulare de negocieri
Tehnici de negociere
Analiza procedurilor, proceselor, oamenilor
Bune practici

Sursa foto: www.eipa.nl

Formare generală în afaceri europene

Sursa foto: <http://ec.europa.eu>

19 – 23 octombrie

Program susținut din cadrul
bugetului IER

Sesiune intensivă de training introductiv
în afacerile europene

Notă: Toate cursurile de formare au loc la sediul IER.
Programul susținut din cadrul bugetului IER este destinat personalului din cadrul instituțiilor publice.

Redactor - șef: Mădălina Paula Barbu
Redactori: Alina Arhire, Mariana Bara, Iulia Serafimescu
Grafică: Monica Dumitrescu
Versiunea în limba engleză: Loredana Licuța, Mihaela Papa, Diana Popa

* Textele publicate în acest Newsletter exprimă opinia autorilor și nu reprezintă poziția oficială a Institutului European din România.

ISSN 2065 - 457X

Pentru a primi viitoarele numere ale Newsletter-ului IER, vă puteți abona accesând următorul link: www.ier.ro.

Institutul European din România
Bld. Regina Elisabeta nr. 7-9, RO – 030016, București, România
Tel: (+4021) 314 26 96/ 133 / Fax: (+4021) 314 26 66
Contact: newsletter@ier.ro
Web: www.ier.ro